

imellem, naar det kan ske, at have en Nydelse; det Menneſke, der ikke længere finder nogen Trang til Nydelsen, enten i den ene eller i den anden Retning, er efter min Mening ikke længere noget Menneſke —, og derfor ſiger jeg, at man ikke maa behøve de Menneſker, der ikke have Naad til at ſtaffe ſig dyrere og mere koſtbare Nydelſer, at de ſøge en Nydelse i Ting, ſom de kunne overkomme. Selv om det er overflødigt, ſaa kunde jeg, efter min Følelſe for Menneſkene, ikke nænne for mit Bedkommende at forhindre, at de Menneſker, der ikke ere i Stand til at forkaſte ſig nogen anden Nydelse, ſkulde ſavne denne, naar det for dem er en Nydelse; det er ikke rigtigt, det er efter min Mening ikke menneſkeligt. Lader os tage et af de Menneſker for os, ſom nu ſige: Brændevin behøves ikke, og ſige til ham: Du kan ikke faae nogen Kognak eller Gammelromer, Du kan ikke faae baterſk Ol og Du kan ikke faae Vin; Du har vel et Par Skilling i Lommen, men for diſe kan Du ikke ſtaffe Dig nogen af det Slags Ting, Du kan ikke forkaſte Dig en Portion Steg, Du kan ikke ſtaffe Dig Oſter, ſom ogsaa mange Menneſker holde ſaa meget af, kort ſagt, Du kan ikke ſtaffe Dig dette eller hint for det Par Skilling, Du har i Lommen, hvad ſaa? Nu er der imidlertid Folk, ſom have et Par Skilling tilovers og en ledig Time, og ſom, lige ſom alle Menneſker, have en Trang til Nydelse, og ſkulde man da virkelig fortænke ſaa-danne Folk i, at de ſkaffede ſig en Nydelse igjennem Brændevinen; thi Nydelse er Menneſkets naturlige Trang. Jeg ſiger alſaa, at, ſelv ſet derfra, kan jeg ikke, for at ſtaffe Rettelſer paa andre Maader, være med til at begynde Reformationen i vore Skattelove med at forhøje Afgiften af denne Vare med 400,000 Rd., naar det er en Vare, ſom væſentligt og for den allerſtorſte Del nydes af den uformuende Del af Befolkningen; det er at gaa en forkert Vej. Jeg har ikke nogen Tro paa, at vi, naar vi komme til at forhandle om Toldloven eller andre Skattelove, da ville kunne gjøre noget Stort for den ringere Befolkning ved at lægge forøgede Afgifter paa den mere velſtaaende Del. Vi have jo hørt en i diſe Forhold ganſke overordentlig kyndig Mand ſige,

at dette er umuligt, og naar han, ſom har ſtuderet Alverdens ſtatsøkonomiſke Forhold og har gjort dem til ſin Bideſkab, ſiger, at det er umuligt, ſaa maa vi dog, mine Herrer, faae en Fjernemmelſe af, at det ikke kan nytte, at vi ſige, at vi ſkulde komme dertil; thi ſaa kunne vi ikke gjøre det. Det ærede Medlem pegede videre i ſamme Retning, han pegede paa, at vi ſkulde forhøje Tolden paa Kaffe og Tobak, at vi ſkulde forhøje Tolden paa Sukker, og han beklagede, at man ikke her tillands drak megen The, thi ellers ſkulde man ogsaa tage den med. Man ſkulde alſaa lægge Told paa det, der nydes meſt af den ſimplere Befolkning, andre Ting kunde man ikke finde at beſtatte. Det er en Førdømmelſe for den Uformuende, at han altid kan findes, medens den Store og Fornemme mangen Gang ſlet ikke kan findes. Det er en af de Ulykker, ſom den Uformuende maa bære i denne Verden ved Stiden af ſaa mange andre, at han er ſaa let at finde, at komme til at ramme, medens de, der ere høiere ſtillede og have langt ſtorre Kundſkaber, Indſigt, Enlidhed og Dygtighed, vide at ſtille ſig ſaaledes, at de ikke kunne rammes; men det, at man maa ſkaane Andre, ſkal dog ikke indeholde et Forſvar for, at vi gaa til at ramme ſaa meget ſtærkere dem, man kan ramme. Jeg kan derfor ikke ſige Andet, end at den Begyndelſe, vi her gjøre, for mig er en vigtig og forkaſtelig Begyndelſe. Medens vi igjennem flere Aar have ſagt, at man ſkal gjøre ſit Yderſte for at lette Byrden for de Uformuende, ſaa begynder man med at lægge flere Byrder paa dem. Lader os ikke ſtuſſe dem her, thi ſlige Skuffelſer huſſes længe og kunne meget let bevirke, at man tænker paa at gjøre Gjengjæld; hvor man kan, og dette er ſlet ikke heldigt. Lader os ikke ſtuſſe dem, der vente paa, at vi, ſaavidt det er os muligt, ville ſtaffe dem Redſtættelſer, ved at begynde med at lægge ſtorre Byrder paa dem.

S. M. Peterſen: Jeg begjærede Ordet i Anledning af nogle Uttringer, ſom jeg hørte af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb). Jeg hører i Reglen med Fornøielſe paa det ærede Medlem, fordi han taler ſaa frit og uforbeholdent; det har